

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Paraphrasis prima Orationis Dominicæ. Cujus tres primæ petitiones
spectant honorem Dei, 4tuor sequentes utilitatem nostram, ac media
continent ad finem nostrum [qui est servire Deo & salvari] ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

bus meis peccatis, & mihi displicet plus, quam omne aliud malum, humiliter veniam rogo, & mihi propono firmiter tuam divinam Majestatem deinceps non amplius offendere.

Confugio ad plagas tuas JESU Christe, & in eis me hodie & semper defende usque dum mihi licuerit (ut humillimè rogo) te videre & amare in æternum. Amen.

JESU, Maria & Joseph vobis dono cor & animam meam.

Vide plures ad Deum amorosas aspirationes in soliloq. Augustini, & aspirationibus ad SS. Trinitatem in 52. hebdomadas anni distributis P. Nadasi S. J. qui libellus volvi & revolvi meretur. Quia autem nulla melior fundi potest ad Deum Oratio præ illa, quam D. N. J. C. sacrosancto ore suo nos ipse docuit, visum est præter illam (quam c. 3. §. 1. in explicatione contentorum Missæ breviter dedi pag. 9.) tres fusiores Dominicæ Orationis Paraphrases hic subnectere.

Paraphrasis prima Orationis Dominica.

Cujus tres prima petitiones spectant honorem Dei, & quatuor sequentes utilitatem nostram, ac media continent ad finem nostrum [qui est servire Deo & salvari] perveniendi.

Pater noster Titulo creationis, redemptionis, regenerationis per baptismum, adoptionis in filios per gratiam, & vocationis ad cæle-

lestem hæreditatem, adeoque ro Pater noster summam in nobis reverentiam, fiduciam & caritatem excitare debet, quam augere debent verba sequentia: *Qui es in cælis.* Licet enim Deus ubique sit, cæli tamen specialis hinc fit mentio, ut reflectamus à Patre nostro optimo ac maximo sperandam à nobis esse & unicè petendam hæreditatem cælestem, & illa quæ eò conducunt, mentemque à terrenis penitus transferendam, quæ non sunt nisi fumus & umbra, & vanitas vanitatum. Et quia Deus Trinus & Unus ob sua attributa & bonitatem infinitam ab omnibus coli meretur, eum autem in se sanctificare, aut gloriam ejus internam, vel sanctitatem, justitiam, bonitatem augere non possumus. Per ro *Sanctificetur nomen tuum* petimus sanctificationem ejus extrinsecam, ut scilicet accrescat sancta fides, spes, caritas, religio, Dei cultus, & pet clariiores de eo cognitiones, & ardentiores amoris actus, ejus bonitas & sanctitas in cordibus nostris omniumque hominum magis semper deprædicetur. Per ro *Adveniat regnum tuum* primò complacemur nobis in regno, quod habet Deus ex natura sua, quodque est dominium absolutum in omnes creaturas. Et Ps. 144. dicitur: *Regnum omnium sæculorum,* & dominatio de omni generatione in generationem. 2dò. Petimus regnum Dei mysticum teste Hier. & Ambros. ut idololatria, infidelitas hæresis, apostasia & Diabolus in mundo regnare desinant, nec peccatum regnet in nostro mortali corpore, sed virtus, pudicitia, religio.

gio. 3to. Petimus regnum cæleste, quò Deus communicando se beatis per lumen gloriæ laudatur & amatur in æternum. Et hinc suspirando, ut regnum hoc nobis adveniat; petimus, ut cito ex hoc mundo velut è gravi peregrinatione, & periculosâ militiâ transferamur in illud. Per to *Fiat voluntas tua sicut in celo & in terra* petimus; ut nostra voluntas se in omnibus subjiciat legi & voluntati divinæ tanquam omnium creatrici, imperatrici, & regulæ omnis honestæ ac virtutis. Petimus simul à Deo copiosam & efficacem gratiam, quâ ita alacriter, integrè & concorditer per omnia tam in agendo quam patièdo justis desideriis & consiliis divinis obediunt homines, sicut beati in cælis iisdem obediunt. Et hinc non sequitur nos teneri ea velle, quæ ex sola Dei permissione eveniunt. Neque enim possumus velle peccata, neque etiam tenemur velle pati aliqua, quæ pati peccatum non est. Ut sunt cædes Christianorum, everisiones urbium, aliaque mala. Imò toto affectu possumus desiderare, ut ea non eveniant, & quantum in nobis est, ea à Catholica Ecclesia amoveantur. Quòd si tamen ejusmodi evenerint, dicendum cum Psalmista: *Iustus es Domine & rectum judicium tuum*. Sicut multò magis id debemus dicere: Si, postquam Deum rogavimus, ut hanc vel illam crucem nobis non immittat, vel à nobis tollat, non exaudiamur. Sicut enim conditionatè semper talia petenda sunt, si scilicet salutis nostræ conducant, & ad Dei gloriam sint, sic & cum Christo petente à

sc

se auferri calicem passionis subjungendum est;
Veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat.

Per *TO Panem nostrum quotidianum, vel etiam
 supersubstantialem da nobis hodie.* Fāctetur cum-
 primis omnis homo sive Rex sive rusticus, sive
 pauper sive dives, se esse mendicum coram Deo,
 imò prosterni supplicem ante januam magni
 Patris-familias, qui pascit nos ab adolescentia,
 Et sicut olim in deserto per 40. annos sexcentis
 Israelitarum millibus, itā & modò singulis ho-
 minibus escam de cælo dat. Deinde petimus
 panem nostrum NB. non alienum aut raptum;
 sed nobis per nostros labores, census, eleëmofy-
 nas, aliterve à Deo datum aut dandum. Per
TO Panem substantialem in sensu litterali petimus
 ea, quæ ad conservandam hominis substantiam
 & vitam usu quotidiano sunt necessaria & utilia.
 Qualia sunt cibus, potus, indumentum, habita-
 tio, medicina, somnus, non autem luxus, deli-
 ciæ, superflua, quibus plerumque homines à
 cælestium spiritualium rerum curâ abstrahuntur.
 Et quia substantia nostra corpore constat & ani-
 ma, sicut pro corpore sustentando ea, quæ
 jam dixi, petimus; itā pro anima alimentatio-
 nem spiritualement, nempe bonum usum gratiæ
 quotidianæ, auditionem verbi Dei, lectionem
 fructuosam libri sacri, & quamlibet spiritualement
 exercitationem animæ nutriendæ necessariam
 vel opportunam. Ut scilicet hoc pane quilibet
 juxta suam vocationem utatur & nutriatur.
 Porrò panis *supersubstantialis*, & ut S. Hieron.
 vertit, *præcipuus, egregius, eximius, peculiaris,*
 vel

vel ut alii, *electus*, qui est super omnes substantias & omnes creaturas, est sacrosancta Eucharistia. Hoc ergo vel maximè pasci petimus. Et sicut non tantùm dari postulamus panem pro corpore, sed & salutarem vim vigoremque nutriendi & roborandi quotidiano pani aut cibo potuique, aliisque ad vitam sustentandam necessariis inseri, ut corpori prosit ad sanitatem & robur, ut eò meliùs animæ in Dei famulatu seruiat corpus. Nam corpus, quod corrumpitur, aggravat animam. Ità vel maximè id petendum pro cibis animæ jam enumeratis, & præcipuè pane Eucharistico, ut ejus usu Spiritus S. gratia in anima roboretur & crescat.

Per *10* *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Deprecamur mala animæ seu peccata, per quæ summa debita contrahimus ob summam injuriam, quam irrogant Deo. Quæ, quia infinita est, hinc pro ea ejusque debito abolendo nec homo nec Angelus ex rigore justitiæ satisfacere potuit, sed solus Christus, qui est Deus & homo. Unde petimus nobis remitti ex meritis Christi reatum culpæ & pœnæ, quam peccando incurrimus; idque sub conditione, quam Deus à nobis requirit, ut & nos dimittamus debitoribus nostris debita non pecuniæ, nec restitutionis famæ & honoris; sed injuriæ nobis illatæ. Ità ut propter illam non prosequamur eos odio, nec velimus vindictam privatam, nec etiam publicam; nisi quando bonum publicum, aut recta ratio aliud postulant. Unde qui recitant oratio-

tionem Dominicam, & nolunt proximis injuriam dimittere, mentiuntur coram Deo, & contra se ipsos sententiam quasi pronunciant. Non mentiuntur tamen ii, quibus id difficile est, & ob infirmitatem non possunt statim dimittere. Si optent, ut debent, dimittere. Et petant à Deo robur & gratiam, voluntatem Dei quoad hoc punctum implendi.

Per *ro Et ne nos inducas in tentationem* petimus; ut Deus nos non permittat induci in tentationem, hoc est, occasionem, circumstantias, in quibus nos lapsuros aut à qua nos superatum iri prævidit. Hinc à quolibet assidue & ardentem imploranda est à Deo gratia congrua, *ne ab ea deserti*, ut Aug. ait, *alicui tentationi vel consentiamus decepti, vel cedamus afflicti*. Et quanquam nonnulli Sancti animati magnâ animi fortitudine & fiduciâ in Deum optarint tentationes quasi materiam augendæ virtutis & meriti, ordinariè tamen tutius est tentationes fugere & deprecari. Et hinc admonet nos Christus infirmitatis nostræ, ut ob eam nos tentationibus non ingeramus, sed eas, quoad fieri potest, arceamus & deprecemur.

Per *ro Sed libera nos à malo* intelligitur primò malum tentationis, de quo supra. 2dò. Diabolus. 3tiò. Peccatum, & id, quod ad peccatum trahit, vel virtutis ac perfectionis est impedimentum, 4tò. Gehenna.

In fine additur *Amen*, quod videntur addidisse Græci ex pia & solenni consuetudine, estque votum, ut fiat, quod petitum est.